KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS Nr. 78 2016-12-22

REDAKCIJOS ŽODIS

Greitai sukasi laiko ratas. Ką tik džiaugėmės sprogstančiais medžių pumpurais, pynėme pienių vainikus ir vėrėme žemuoges ant smilgos, bandėme sušokti spalvotą rudens šokį kartu su šėlstančiu vėjo sūkuriu. O dabar kiekvieną rytą skubame pažvelgti pro langą ir laukiame nuostabios baltos sniego pasakos. Ir visai nesvarbu, kad kartais tenka nusivilti... Negailestingi lietaus lašai ištirpina baltą pasaką, bet viltis ir šventinis laukimas lieka. „Klaustuko“ komanda kartu su Jumis taip pat laukia švenčių, tiki stebuklais, linki visiems kuo gražesnio kalėdinio laikotarpio. Būtų LABAI smagu, kad šventės atneštų tokių dovanų, kurių labiausiai reikia — meilės, pasitikėjimo, draugystės, santarvės. Ir dar — kad šventės būtų baltos savo tyrumu, paprastumu, nuoširdumu.

Karina Iljasevičiūtė

Šiame „Klaustuko“ numeryje galėsite sužinoti apie Kalėdų papročius, kaip išsikepti skanų Kalėdų gardėsį. Papasakosime apie Nobelio premijos laureatus, Karjeros dieną, „Sniego gniūžtės“ programą, „Knygų Kalėdų“ akciją. Be to, galėsite sužinoti apie gimnazijos mokinių išvykas, perskaityti šventinius mokytojų ir mokinių tekstus.

Justina Mečkovskytė

Žiemos jausmai

Žiema — labai stebuklingas metas. Kai sninga, tu gali stovėti lauke, kad krisdamos snaigės nusileistų tavo plaukuose, kad pajustum tirpstančius sniego lašelius ant tavo veido, kad galėtum pajusti švelnų žiemos vėjelį.

Yra ir kita žiemos pusė. Kai žvarbų vakarą nori susirangyti į pledą ir gerti karštą šokoladą su imbieriniais sausainukais, valgyti mandarinus ir laukti Kalėdų. Tai yra taip pat stebuklinga.

Augusta Tomenkaitė, 7d

Anita Cvetkova

Balta žiema

Žaliai gelsvą žemės paviršių padengė plonas puraus sniego sluoksnis. Langai pasipuošė šerkšnu. O mažajai mergaitei snaigė nutūpė ant skruosto.

— Gražu,— pasakė mergaitė.

Staiga iš balto debesėlio pasirodė pirmas sniegas. O po kurio laiko visas kiemas buvo baltas. Snaigės krisdamos leidosi ant ištiestų aukštai delnų. O tėvai šaukdami vaikus liepė nesušalti. Voveraitė susisukusi į šiltą uodegėlę užmerkus akeles nesivargino keltis.

Koletė Staknytė, 7d

Žiema yra nuostabus metų laikas. Gražu, kai už lango lengvai žemyn leidžiasi akinančiai baltos snaigės. Žvėreliai užmiega žiemos miegu. Gruodį žmonės jau ruošiasi Kalėdoms. Pamiršta visus nesutarimus, susitaiko, nurimsta.

Žiemos vakarą kiekvienas turėtų išeiti pasivaikščioti po savo miestelį, pasigerėti žemę užklojusiu baltu „kilimu“, apšerkšnijusiais medžiais, Kalėdoms papuoštu miestu ir ore tvyrančia taika.

Gintarė Kantakevičiūtė, 7d

Aš einu. Paniurusi, pikta. Viskas nusibodo, ah — deja. Nėra šypsenos veide. Apsimuturiavusi šalikais, kaip man liūdna. Šast! Kas per lašas nosį man kutena? Apsidairau. Sninga! Krenta šūsniai snaigių, o aš šypsausi.

Gabrielė Račkauskaitė, 7d

LAUKIANT KALĖDŲ...

O žiemą viskas tirpsta…

Taip… Tirpsta… Žiemą… Kas tirpsta? Ogi sniegas… Stebiu tą rūkuose skendintį lietuviškąjį gamtovaizdį… Taip, čia dažnai gruodžio mėnesį tirpsta sniegas… Taip, čia gyvena tie paniurę, saulės šviesos mažai sulaukiantys žmonės… Jie čia, šalia manęs… Bet ir aš čia, po tuo pačiu paniurusiu, rūkų ir drėgmės persmelktu dangumi… Tik aš nenoriu liūdėti, nenoriu pasiduoti tai niūrumo pasijai… Girdžiu, kaip kapsi tirpstantis vienos gruodžio nakties varveklis… Jis tirpsta… O gal tai lietuviškos gamtos siunčiama užuomina? Gal šiandien, laukiant didžiųjų metų švenčių, reikia leisti, kad tirptų… Kas? Ogi visų mūsų per metus susikaupusios nuoskaudos, pyktis, blogos mintys… Ar visa tai tirpsta?… Ar mokame tyra širdimi pasitikti gražiausias šventes, artėjančius naujus metus? Ar prisimename, kas iš tiesų gyvenime svarbiausia?… Todėl labai svarbu, kad visos negerovės ištirptų… Kaip tai padaryti? Galbūt pakaktų tiesiog stebėti tirpstantį vienos gruodžio nakties varveklį… Jei gamta natūraliai moka sunaikinti savo šaltą kūrinį, kodėl aš negalėčiau atsikratyti to, kas negera...

Ir vis tik man patinka lietuviška žiema… Nes tiktai čia gruodžio mėnesį viskas tirpsta…

Lietuvių kalbos mokytoja Ernesta Galdikienė

Alicija Šavareikaitė

Evelina Nedveckytė

Įdomūs faktai

* Senais laikais Kalėdų eglutės dažniausiai buvo puošiamos vaisiais ir įvairiais kepiniais. Vėliau – įvairiais rageliais ir varpeliais, kurie atbaidydavo piktąsias dvasias. Juos pakeitė angelai ir porcelianiniai žaisliukai.
* Maždaug apie 1610-uosius ant eglutės atsirado blizgučiai, vadinamasis lietus. Kiek žinoma, jie sugalvoti Vokietijoje. Iš pradžių blizgučius gamino iš gryno sidabro. Pastarasis buvo sulydomas į plonas plokštes ir paskui supjaustomas plonomis juostelėmis. Tačiau tokie papuošalai buvo gana brangūs, be to, greitai pajuoduodavo. Tad ilgainiui atsirado dirbtiniai pakaitalai.
* 1800-ųjų pabaigoje buvo sukurtas gyvos Kalėdų eglės pakaitalas – dirbtinė eglė. Kaip ir gyvoji pirmtakė, dirbtinė eglė, taip pat gimė Vokietijoje. Vokiečiai išlankstydavo iš vielos medelius ir papuošdavo žąsies plunksnomis.
* 1830-aisiais ant eglučių uždegtos pirmosios žvakelių girliandos. 1882-aisiais jas pakeitė įvairiaspalvės elektroninės lemputės.
* 1930-aisiais kompanija „Addis Brush Company“ sukūrė pirmąją dirbtinę spygliuotą eglutę.

Gimnazijos trečiokų pamąstymai

Ką man reiškia Kalėdos?
Kuo skiriasi vaikystės Kalėdos nuo dabartinių?
Ko palinkėčiau gimnazijos bendruomenei belaukiant Kalėdų?

1. *Dabar Kalėdos man nebereiškia tiek daug, kiek anksčiau, dabar tai proga daugiau prisivalgyti, pamatyti susibūrusią šeimą, pajusti šventinę nuotaiką.*
2. *Vaikystės Kalėdos ir Kalėdos dabar skiriasi, vaikystėje Kalėdų laukdavau su didžiuliu jauduliu, laukdavau dovanų ir eglutės puošimo, dabar tai tapo linksma, beveik eilinė diena su šeima.*
3. *Gimnazijos bendruomenei palinkėčiau linksmai atšvęsti Kalėdas ir pajusti šventinį džiugesį artimųjų bei draugų rate.*

1. *Kalėdos – tai proga visai šeimai susiburti į vieną vietą ir leisti laiką kartu.*
2. *Kalėdos vaikystėje būdavo laukiamiausias įvykis metuose, na, o dabar Kalėdų dvasią pajusti kažkodėl sunkiau.*
3. *Linkiu laimingų ir šiltų Kalėdų su šeima.*

1. *Kalėdos man yra viena mėgstamiausių švenčių. Ne dėl gautų dovanų, bet dėl to, kad susirenka visa šeima į vieną vietą ir kartu bendrauja. Šios šventės metu visada vyrauja gera nuotaika, pamatau pusbrolius, kuriuos seniai esu matęs, tai ir yra geriausia šios šventės dalis.*
2. *Vaikystės Kalėdų laukdavau dažniausiai dėl dovanų, bet kai esi vyresnis, tau irgi tenka dovanoti dovanas kitiems, ne tik jas gauti. Man patinka kitų žmonių šypsenos, kai jie pamato mano jiems dovanotą dovaną, o jų šypsena yra dovana man.*
3. *Gimnazijos mokiniams palinkėčiau gerų švenčių bei gerai pailsėti nuo mokyklos. O mokytojams pailsėti nuo mūsų – kartais įžūlių paauglių mokinių.*

Vytautas Vaškevičius

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

Akimirkos iš paskaitų

Iššūkis — KARJERA

Visai neseniai, lapkričio 10 dieną, gimnazijoje šurmuliavo „Karjeros diena“, tapusi savotišku iššūkiu ne tik dalyvavusioms įstaigoms, gimnazijai, pedagogams, bet ir mokiniams. Kodėl tai iššūkis? Juk ne kiekvieną dieną gimnazijoje apsilanko per 20 įstaigų, kurioms atstovauja virš šimto akademinės bendruomenės narių.

Nors renginį pradėjome planuoti šių metų rugsėjo mėnesį, lapkričio 10-ąją pasitikome su jauduliu. Svečių laukėme jau nuo ankstyvo ryto, o pasitikę, lydėjome į jiems skirtas paskaitų, praktinių užsiėmimų erdves. Nuo pat ryto vykusios temines paskaitos sulaukė didelio susidomėjimo. Itin patrauklūs mokiniams pasirodė Kauno technologijos universiteto (KTU) rengti „Įdomieji eksperimentai“. Juose dalyvavo 94 mokiniai. Nemažo susidomėjimo sulaukė Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) paskaita „Studijos VGTU – rimtas pasirinkimas“ (dalyvavo 74 mokiniai); LAMA BPO pranešimas apie stojimo į aukštąsias mokyklas reikalavimus (dalyvavo 53 mokiniai). Labiausiai mokiniai buvo sužavėti Mykolo Romerio universiteto paskaita „Kur dingsta pinigai? Prekybininkų triukai parduotuvėse“, apie kurią jie dar ilgai kalbėjo, dalijosi įspūdžiais.

Buvo galima dalyvauti ir diskusijose su gimnaziją baigusiais mokiniais. Pirmoje diskusijoje „Gimnazistas gimnazistui. Pasikalbėkime“ dalyvavo neseniai gimnazijos suolus palikusios studentės Aušrinė Raudoniūtė, Agnė Rakovska, Raminta Mickūnaitė. Antra diskusija „Mano patirtis: studijos ir darbas“ vyko su daugiau kaip prieš 10 metų gimnaziją baigusiais Ryčiu Paškausku, Antanu Ulčinu, Pauliumi Mieželiu. Džiaugiamės šiais susitikimais. Diskusijų dalyviai buvo sužavėti vieni kitais. Į diskusijas pakviesti buvę mokiniai dar ilgai vaikščiojo gimnazijos koridoriais, bendravo su mokytojais, mokiniais.

Labai džiaugiuosi, kad „Karjeros dienos“ renginio idėja, ilgai puoselėta mano, socialinės pedagogės Agnės, galvoje, virto realybe. Jau pavasarį įsitikinau, kad mintys materializuojasi. Kaip sakoma, svajonės pildosi. Ir ta puoselėta svajonė pagaliau įgyvendinta po 6 metų darbo gimnazijoje. Turiu padėkoti gimnazijos direktorei, kuri nuo pat pradžių tikėjo šia idėja – kviesti mokymo įstaigas atvykti į gimnaziją, kalbėti įvairiomis aktualiomis temomis ir padėti gimnazijos I-IV klasių mokiniams sužinoti apie karjeros galimybes. Turiu pasakyti „Ačiū!“ ir kolegoms už jų supratimą, pagalbą, šypsenas, padėkas, drąsinimus ir — svarbiausia — kritiką. Nuoširdžiai tikiu, kad ši diena taps tradicija.

Puoselėkite savo svajones, tikėkite jomis ir jos taps realybe.

Socialinė pedagogė Agnė Kauzonienė

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

Karjeros dienos dalyvių nuomonės:

IIId klasė: *Lapkričio 10 d. vykusi Karjeros diena paliko gerą įspūdį. Mūsų nuomone, toks projektas turėtų būti rengiamas kiekvienais metais. Mums duoda žinių, o jaunesnius sudomina. Patiko atviras bendravimas su universitetų atstovais, studentų dalinimasis patirtimi.*

Jurgita, IVb: *Karjeros diena yra puikus dalykas žmonėms, kurie negali apsispręsti, ką mokytis, kur stoti. Universitetų suteikta informacija bei paskaitos palengvino apsisprendimą. Studentų pasakojimai padėjo suprasti, ką reiškia tolesnis gyvenimas.*

Tomas, IVb: *Man viskas patiko. Buvo įdomu pasiklausyti gimnaziją baigusių žmonių istorijų. Manau, tokie renginiai turėtų vykti ir ateityje.*

Paulius Mieželis, buvęs mokinys: *Įspūdingos apimties renginys. Buvo gera aplankyti savo pirmąją mokyklą ir papasakoti mokiniams apie savo gyvenimą. Sutikti mokiniai paliko labai gerą įspūdį.*

Loreta Makarevičienė, IIIa klasės vadovė: *Ačiū už nuostabų darbą, rengiant šią dieną. Buvo tikrai naudinga, vertinga, reikalinga. Vaikai labai džiaugiasi tokiu patyrimu.*

Ignas, Ic: *Man labai patiko. Viskas, kas buvo pasakyta, pravers mano gyvenime. Esu dėkingas už tokią galimybę dalyvauti paskaitose, smagiai praleisti laiką, daug sužinoti. Laukiu nesulaukiu kitų metų.*

Naurimantas, Ic: *Ačiū už labai įdomias paskaitas. Labiausiai patikusios paskaitos buvo apie parduotuvių apgaules ir apie teisę. Labai laukiu kitų metų.*

VšĮ Amatų mokykla „Sodžiaus meistrai“: *Mums labai patiko, kad organizatorė atsižvelgė į mūsų poreikius ir idėjas, kartu suderinome vietą, tinkamą mūsų mokyklos pristatymui. Mūsų komanda šauniai praleido laiką bendraudama su jūsų mokyklos mokiniais, mokytojais.*

Vilniaus dizaino kolegija: *Puikus renginys, mūsų aukštoji mokykla susilaukė tikrai didelio susidomėjimo. Kitąmet siūlytume apjungti daugiau netoliese esančių mokyklų. Tikimės tolimesnio bendradarbiavimo su Jūsų mokykla.*

Vilniaus Gedimino technikos universitetas: *Būtų smagu pasiimti daugiau studentų į tokią veiklą. Mūsų universiteto pristatymas ir informacijos teikimas buvo labai vykęs, moksleiviai tikrai sužinojo daug.*

Vytauto Didžiojo universitetas: *Renginys paliko gerus įspūdžius. Buvome draugiškai pasitikti, sulaukėme mokinių dėmesio ir klausimų. Ateityje siūlytume pasvarstyti apie patį renginio formatą.*

VšĮ „Sėkmės mokykla“: *Didelis paskaitų, skirtingų profesijų pasirinkimas. Gera organizacija, laiškai, priminimai, programa. Mūsų paskaita praėjo puikiai, susirinko daug moksleivių.*

Aleksandro Stulginskio universitetas: *Viskas labai puikiai suorganizuota, kitoms mokykloms teikiu Jūsų Karjeros dieną kaip puikų pavyzdį, kaip reikia organizuoti tokio pobūdžio renginį.*

Karjeros dieną vykusios paskaitos, praktiniai seminarai

Eil. Nr.	Tema	Įstaiga
1.	Įdomieji eksperimentai	Kauno technologijos universitetas
2.	Praktinis užsiėmimas „Šaltkalvystė: inžinerinis projektavimas ir matavimai“	Vilniaus technologijų ir verslo profesinio mokymo centras
3.	Savanorystė	Trakų atvira jaunimo erdvė (TAJE)
4.	Profesinio mokslo prestižas	Vilniaus statybininkų rengimo centras
5.	Profesinė mokykla: naujas įvaizdis prieš senus stereotipus	Vilniaus technologijų ir verslo profesinio mokymo centras
6.	Studijos VGTU – rimtas pasirinkimas	Vilniaus Gedimino technikos universitetas
7.	Lenktyninis automobilis per du metus? Misija įmanoma!	Vilniaus technologijų ir dizaino kolegija
8.	Neįtikėtinos ateities profesijos. Kaip joms tinkamai pasirengti?	Kazimiero Simonaičio universitetas
9.	Studijos Vilniaus kolegijoje: kokybiškos žinios ir praktinė patirtis	Vilniaus kolegija
10.	Darbo biržos paslaugų ir jaunimo darbo centro pristatymas	Vilniaus teritorinės darbo biržos Trakų skyrius
11.	Studijų galimybės Vilniaus universitete	Vilniaus universitetas
12.	Mados teatras	Vilniaus paslaugų verslo darbuotojų profesinio rengimo centras
13.	LAMA BPO pranešimas	LAMA BPO
14.	Biomechanika – kas tai?	Vilniaus Gedimino technikos universitetas
15.	Studijos užsienyje su „Kastu“	Kastu
16.	Elektronika aplink tave. Tai, ko dar nežinai	Vilniaus kolegija
17.	Virtuali mada: kaip ją pasimatuoti?	Vilniaus kolegija
18.	Judrioji pamoka	Lietuvos sporto universitetas
19.	Studijos Vilniaus dizaino kolegijoje	Vilniaus Dizaino kolegija
20.	Sėkmės formulė	Sėkmės mokykla
21.	Chemija – kaip maisto gaminimas, tik nelaižykit šaukšto. Vitamino C nustatymas vaisių sultyse	Vilniaus kolegija
22.	Kuo norėsi, tuo ir būsi	Vilniaus kooperacijos kolegija
23.	Studijos užsienyje su „Kalba.lt“	Kalba.lt
24.	Gimnazistas gimnazistui. Pasikalbėkime.	Buvę gimnazijos mokiniai
25.	Mano patirtis: studijos ir darbas	Buvę gimnazijos mokiniai
26.	Vanduo visa griaunanti jėga	Aleksandro Stulginskio universitetas
27.	Kur dingsta pinigai? Prekybininkų triukai parduotuvėse	Mykolo Romerio universitetas
28.	3D: mintis>kompiuteris>gamyba	Aleksandro Stulginskio universitetas
29.	Mokykis Vytauto Didžiojo universitete	Vytauto Didžiojo universitetas
30.	Kas vyksta su mūsų šiukšlėmis? Ar jos tikrai šiukšlės?	Kauno technologijos universitetas
31.	#TeisėKiekvienam	Mykolo Romerio universitetas
32.	Studijos VU TSPMI	Buvusi gimnazijos mokinė Meida Kontorovičiūtė
33.	Studijos Vilniaus dailės akademijoje	Vilniaus dailės akademija
34.	Kuo būti?	Vytauto Didžiojo universitetas

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

LKJBS „Žingsnis“ visuotinis suvažiavimas

„Sniego gniūžtės“ programa gimnazijoje

Gimnazijoje vis dažniau girdime žodžius „žingsnis“, „sniego gniūžtė“, „snaigė“. Tačiau ar visi žino, ką reiškia šie žodžiai?

„Sniego gniūžtė“ – tai jaunimo programa, kuri daugiausia dėmesio skiria prevencijai ir tiki, kad kiekvienas iš mūsų gali priimti teisingus sprendimus. Be to, ji padeda ugdyti bendravimo, vadovavimo įgūdžius bei skatina linksmintis be svaigalų. „Sniego gniūžtės“ programą planuoja ir įgyvendina patys paaugliai. Jiems daug lengviau sukurti bendraamžiams malonią aplinką, kuri nėra nuobodi ir kartu skatina nevartoti svaigalų.

Ši programa prasidėjo 1974 m. Ilinojaus valstijoje (JAV) kaip prevencinė operacija (operation SNOWBALL), skirta kovai prieš AIDS, žalingus įpročius bei paauglių nusikalstamumą. Į Lietuvą šis projektas atkeliavo 1994 metais. SNOWBALL INTERNATIONAL bei Kauno kardiologijos instituto specialistų iniciatyva buvo surengta pirmoji „Sniego gniūžtės“ stovykla Kaune. Nuo 1998 m. LKJBS „Žingsnis“ nuolat vykdo projektą „Sniego gniūžtė“, organizuodamas mokymus, stovyklas, tęstinius renginius. Taip paaugliai įtraukiami į nuolatinę prasmingą veiklą ir įgyja sveikos gyvensenos įgūdžių, išmoksta dirbti grupėje bei gali siekti įgyti vadovo įgūdžių.

2016 metais gimnazijoje buvo organizuotos dvi stovyklos. Pirmoji - kovo 5 dieną 5-8 klasių mokiniams. Antroji stovykla vyko lapkričio 4-6 dienomis ir buvo skirta 8-12 klasių mokiniams. Jaunimas buvo aktyviai įtrauktas į įvairias veiklas, dirbo tiek mažose, tiek didelėse grupėse, žaidė, kalbėjosi. Visur skambėjo juokas, buvo dalijamasi šiluma, geromis ir blogomis emocijomis. Nuostabiausia, kad pasibaigus stovykloms nė vienas iš dalyvių nenorėjo išeiti. Tai ir atskleidžia tikrąją šios programos prasmę. Kiekvienas čia gali būti savimi ir atrasti kažką nauja bei nepatirta.

Nori tapti „Žingsnio“, „Sniego gniūžtės“ dalimi? Ieškok informacijos socialiniame tinkle „Facebook“ (LKJBS „Žingsnis“ Trakų skyrius). Taip pat gali kreiptis į Kotryną Rajeckaitę (IIId) arba socialines pedagoges.

Informaciją pateikė gimnazijos socialinė pedagogė Agnė Kauzonienė

Komanda

Savo įspūdžiais apie LKJBS „Žingsnis“ dalijasi Augustinas Janutaitis, III d klasės mokinys, kurio kelias su programa prasidėjo 2014 metais. Šiuo metu Augustinas priklauso LKJBS „Žingsnis“ Vilniaus skyriui. Jis – šio skyriaus jaunesnysis koordinatorius.

Jaunimo organizacijai „LKJBS Žingsnis“ priklausau jau dvejus metus. Mano gyvenimą ši organizacija pakeitė tuo, kad suteikė man daug veiklos, pažinčių bei patirties dirbant su kitais žmonėmis. Prieš narystę „Žingsnyje“ aš neturėjau daug draugų, nes neradau žmonių, su kuriais galėčiau bendrauti, ar veiklos, kuria galėčiau užsiimti, kuri man duotų gyvenimiškų įgūdžių. Bet po pirmosios „Sniego gniūžtės“ stovyklos visa tai pasikeitė: susiradau daug naujų draugų, su kuriais iki šiol bendrauju. Dabar galiu būti tikras, kad turėsiu žmonių, į kuriuos galėsiu atsiremti, jeigu man prireiks pagalbos. Taip pat „Žingsnis“ man padėjo įgyti žinių ir viešojo kalbėjimo patirties. Keletą kartų pakalbėjęs prieš auditoriją stovykloje, daug laisviau jaučiuosi kalbėdamas prieš savo mokyklos mokinius kokiuose nors mokykliniuose renginiuose ar galiausiai kalbėdamas prieš klasę. Taip pat „Žingsnis“ man suteikė žinių apie biurokratijos pasaulį, kaip reikia pildyti dokumentus bei teikti prašymus ar projektus.

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ

Mokinio Nobelio premijų laureatai 2016

Mokinio Nobelio premija Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje įteikiama nuo 2004-ųjų. Kokia buvo pradžia?

Tais metais švietimo bendruomenėse buvo naujovė besimokančios organizacijos. Ir gimnazija tapo viena iš BMT (besimokančių mokyklų tinklai) projekto bendraautorių. Startavo metodas – ką mokykla gali duoti kitai mokyklai, ką mokytojas gali duoti kitam mokytojui. Ieškojome idėjų, viena iš jų - gabus mokinys. Kokie jo pasiekimai, kaip jis mokosi, kaip mokymąsi vertina pats, su kuo sieja? Pramuštgalviai, kurie dažnai atrodo patraukliausiai, kiekvienoje ugdymo metodikoje sulaukdavo dėmesio, apie tai gana dažnai būdavo diskutuojama.

O sėkmę patyręs mokinys? O gerai besimokantis mokinys, kuris laimi olimpiadoje ar konkurse prizines vietas? Koks jis? Kas apie jį pasakytina?

Mes, Mokinio Nobelio premijos įteikimo šventės rengėjai, tokį mokinį apibūdiname dviem žodžiais: pasididžiavimas ir jaunatis, jaunatis ir atsakomybė. Gal šie žodžiai ir nėra nauji, nėra svarbūs, bet jie bene labiausiai atspindi renginio žmones vienijančią nuotaiką. Vaiva Girniūtė šią premiją pelnė keturis kartus, po gimnazijos baigimo išvyko studijuoti į užsienį vėlgi tos pačios nominuotos pamėgtos skambios prancūzų kalbos. Kai kažkas iš jos aplinkos žmonių lankęsis jos tėvų namuose matomoje vietoje išvydo šią nominaciją, dar kartą įsitikino šventės reikalingumu. Taip išlaikomas kartų ryšys, taip mokytojai įsitikina, jog kalbasi su savo mokiniais, jog mokiniai išgirsta ir priima tokį kalbėjimąsi. „Esate ribinėje situacijoje - tiek pasiekę, turite įdirbį, gręžiojatės atgal, jaučiate įtampą. Jus, mokinius, jungia viena nuostabi ypatybė, švelninanti mokinio sielai būdingą užsispyrimą ir atkaklumą. Tai kilnus paprastumas ir rami didybė. Panašius žodžius mes, rengėjai, ištarėme Jūsų draugams, kurie jau baigė gimnaziją. Tarp jų, buvusiųjų, ir Jūsų yra eitis, iš kurios mes kildiname kūrybą ir darbą. Tai yra dabarties būdas, pašaukiantis draugus ir bendradarbius. Tai yra tarsi gyvybės pasitikėjimas medžiaga, nes žodyje, garse ir spalvoje visuomet dalyvauja praeitis, iš kurios mes paveldime brolystę ir atsakomybės pojūtį. Tai pasitikėjimas nuojauta, sakančia, jog yra lemtingų dienų, valandų, susiėjimų ir pašnekesių. Tai Jūsų ateitis, kuri ir paveldės tai, kas Jums duota jau gimus, ką davė tėvai, mokytojai, ir ką duos pats gyvenimas. Ruoškitės tam ir eikite, eikite...“ (Citata iš proginės kalbos, 2006 m. gruodžio 10 d.).

Renginys tapo tradicinis, turi savąją organizavimo metodiką. Yra emocinis nuteikimas, proginės kalbos, meninė dalis, arbatėlė. Pagal dvasią prilygsta brandai, koncertui, menui. Tai nėra per daug pasakyta. Šiuos baugiai gražius žodžius taria mokinių - Mokinio Nobelio premijos laureatų – tėvai, buvę abiturientai, palikę puokštę gėlių, pirmiausiai – laureatui, o po to – gimnazijai. Išsiaiškinome, jog tėvams matyti savo vaiką ant pakylos reiškia daugiau negu tokią jaudinančią minutę įmanoma išsakyti žodžiais. Šita emocija apie Dainių Gagelį, nominanto Gyčio Gagelio tėtį. Dar vienas iškalbingas faktas – Danutė Danienė, buvusi mokytoja, 2015 metais atėjo į renginį pasveikinti savojo anūko. Gyvenimas apsuko ratą ir ji, buvusi technologijų mokytoja, vėl mokykloje, vaišinosi arbatėle, šypsojosi, džiaugėsi anūko pasiekimais, atsisveikindama tarė turinti dar keletą anūkėlių...

Nuo 2004-ųjų metų buvo įteiktos šimtas šešiasdešimt septynios Mokinio Nobelio premijos, penki gimnazistai premijas yra gavę kelis metus iš eilės, Simona Gliebutė nominante tapo už keturių dalykų pasiekimus, Miglė Kalvaitytė – trijų dalykų nominantė.

2016 – ieji pažėrė dar aštuonias premijas. Jas gavo:

Mindaugas Kondrotas - Už loginį mąstymą, žinių siekimą ir sugebėjimą atrasti kelią matematikos, informacinių technologijų labirintuose.

Gintautas Jurgelevičius – Už aktyvią veiklą, pasiektus rezultatus bei gimnazijos vardo garsinimą fizikos olimpiadoje.

Algirdas Keršys - Daugkartiniam krepšinio, kvadrato, badmintono, lengvosios atletikos Trakų rajono čempionui ir respublikos zonų varžybų dalyviui už universalumą, pasiaukojimą, gebėjimą kovoti ir asmeninį pavyzdį.

Alicija Šavareikaitė - Už tai, kad kuria, už tai, kad ieško, už tai, kad mėgaudamasi daile garsina gimnaziją.

Karolina Kastinevičiūtė - Už dalyvavimą įvairiuose muzikos konkursuose, koncertuose bei festivaliuose.

Justė Navickaitė - Už kūrybines idėjas, originalią mintį, puikius rezultatus lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje, Jaunųjų filologų konkurse, puikias biologijos, chemijos žinias.

Erika Nedvecka - Už nuolat demonstruojamą domėjimąsi istorija, dalyvavimą istorijos konkursuose ir olimpiadose, lyderystę komandoje.

Vilius Kriaučiūnas - Už puikų geografinių žinių demonstravimą bei gimnazijos garsinimą Trakų rajone ir šalyje.

Regina Bartusevičienė,
gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Džiaugiuosi…

Niekada nesu gavusi tokio aukšto įvertinimo arba, kaip kai kurios mokytojos pasakytų, nesu patyrusi „aukšto pilotažo“. Nobelio premijos diplomas mano gyvenime daug ką reiškia. Jis man įrodė, kad visas mano darbas, praleistas laikas ir bemiegės naktys nebuvo veltui.

Nobelio premijos įteikimo ceremonijoje dalyvavau pirmą kartą. Taip pat joje dalyvavo daug mokytojų ir mokinių iš įvairių klasių. Ši ceremonija man ir mano tėvams paliko didelį įspūdį. Renginio metu matėme prasmingą abiturientų vaidinimą, klausėmės įkvėpiančio literatūros mokytojos S.Misevičienės pasakojimo apie „Džoną Livingstoną žuvėdrą“ ir motyvuojančių direktorės žodžių. Renginio metu gavau ne tik diplomą, bet ir dovanų.

Nobelio premiją aš gavau už pasiekimus dailėje. Daugumai dailė atrodo nereikšmingas, beprasmis laiko švaistymas ir net nebūtinas dalykas. Bet įsigilinus galime įžvelgti, kad dailė tai sunkus darbas, kurį taisyklingai sugeba atlikti tik noro ir užsispyrimo turintys žmonės. Tik mano užsispyrimas man padėjo tobulėti, o mokytojos Astos Naruševičienės skatinimai ir pagalba padėjo pasiekti tokių aukštumų.

Alicija Šavareikaitė, 1a

MŪSŲ DIENOS — KAIP ŠVENTĖ

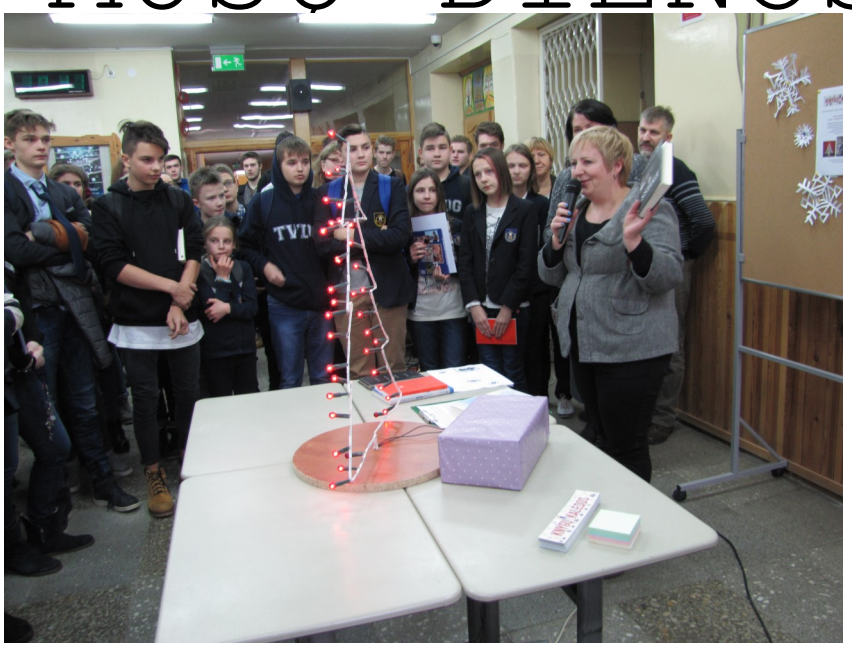

„Knygų Kalėdos“

Visi esame girdėję apie Kalėdas, apie šį nuostabų stebuklų metą. Bet ar esame girdėję apie knygų Kalėdas? Negi knygos gali irgi švęsti Kalėdas?

„Knygų Kalėdos“ yra akcija, kuri skatina bendrauti ir dalintis knygomis su tais, kuriems jų trūksta, dalintis ta knyga, kuri kažkuriam skaitytojui parodys naujus kelius, atvers gražesnius horizontus. Kiekviena knyga gali įkvėpti savo skaitytojus — vaikus, tėvus ar net visą šeimą — keisti savo gyvenimą taip, kaip jiems norisi Tik skaitytojai turi turėti noro patirti tuos stebuklus, kurie aprašomi knygose.

Ši akcija prasidėjo 2011 m., kai Prezidentė gavo Šiaulių apskrities P. Višinskio viešosios bibliotekos skaitytojų laišką su prašymu padovanoti naujų knygų jų bibliotekai. „Knygų Kalėdos“ buvo visuomenės atsakas į situaciją, sąmoningai dovanojant naujas, skaitytojų mėgstamas knygas miestų ir miestelių, mokyklų bibliotekoms ir visiems knygų mylėtojams. Per penkerius akcijos „Knygų Kalėdos“ metus šalies bibliotekoms padovanota per 172 tūkst. knygų.

Akcija „Knygų Kalėdos“ jau šeštą kartą keliauja per Lietuvą, kviesdama skaityti ir dovanoti naujų vaikų ir jaunimo knygų šalies bibliotekoms. Šių metų akcijos tema — knygos, kurios keičia gyvenimą. Ši nuostabi akcija taip pat atkeliavo į mūsų Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją. Bibliotekininkės Laima Lukšienė ir Rima Gudavičienė surengė nuostabią šventę, kuri vyko gruodžio 20 dieną, per ilgąją pertrauka, 2-ojo aukšto fojė. Renginio metu gimnazijos mokiniai dovanojo bibliotekai knygas, jas pristatė ir tuo pačiu metu iš knygų statė Kalėdinę eglutę. Eglutę padėjo statyti technologijų mokytojas Vidas Lukša. Eglutė buvo papuošta girlianda ir džiugino mokyklą iki gruodžio 22d. Gimnazijos bibliotekai taip pat buvo padovanoti kuponai, už kuriuos bibliotekininkės žada nupirkti mokiniams vertingų knygų. Renginys tuo nepasibaigė, jį tęsė direktorė, įteikdama padėkas nugalėtojams už lapkričio mėnesį gimnazijoje vykusį šūkio konkursą, kuris buvo skirtas mokinių saviraiškai ugdyti, asmenybės tobulėjimui bei kryptingam užimtumui skatinti.

Akcija „Knygų Kalėdos“ tapo visuotiniu, knygų bičiulius visoje šalyje sutelkiančiu judėjimu, kuriame dalyvauja 1270 viešųjų bibliotekų ir 1500 mokyklų bibliotekų. Džiaugiamės, kad viena iš bibliotekų yra ir mūsų gimnazijos biblioteka. Šios akcijos dėka mokiniai turi galimybę atlikti mažą, gerą darbelį prieš Kalėdas, padovanodami knygą bibliotekai. Taip mokiniai išmoksta gerumu dalintis su kitais ir skleisti šilumą. Bibliotekininkės mano, kad su mokinių geranoriškumu kitais metais taip pat pavyks surengti tokią pačią šventę ir sukurti dar vieną Kalėdinį stebuklą drauge.

Alicija Šavareikaitė, 1a

Kelionė į Panevėžį

Kelionė prasidėjo, kai mes išvykome iš Trakų. Kelionės metu žaidėm žaidimus, gidė mums pasakojo apie Panevėžį. Pirma mūsų stotelė buvo Pašilių stumbrynas. Ten mes matėme dvi bandas stumbrų, tarp kurių buvo vienas jauniklis. Kadangi nebuvo saulėta, stumbrai buvo labai arti tvoros. Jei jos nebūtų, mes būtume galėję juos paliesti. Buvo labai įdomu, nors lauke buvo šalta.

Vėliau mes važiavome į Linų muziejų malūne. Ten mums rodė, kaip seniau apdirbdavo linus. Mums pasakojo apie linų augimą, kad linai gali žydėti ne tik mėlynai, bet netgi juodai. Malūne mes ilgai neužtrukome, nes jame buvo šalčiau negu lauke.

Trečioji mūsų stotelė buvo kalėdinių žaisliukų muziejus. Ten mums buvo edukacinė pamoka, kaip galėtume pasigaminti jų patys. Po pamokėlės mes nuėjome į muziejų. Mums pasakojo apie kalėdinių žaisliukų ir atvirukų atsiradimą ir ką kiekvienas žaisliukas reiškia. Pavyzdžiui, anksčiau eglutėje paslėpdavo agurkėlį ir Kalėdų rytą susirinkus visai šeimai jie ieškodavo to agurkėlio. Kuris jį rasdavo, tam tekdavo antra dovana.

Paskutinė vieta, kurią mes aplankėme buvo stiklo fabrikas, ten mes matėme, kaip gaminamos stiklo statulėlės. Buvo daug įvairių darbų, pavyzdžiui, motociklas, šautuvas, gyvūnėliai.

Po stiklo fabriko mes norėjome pasivaikščioti po Panevėžį, bet buvo labai šalta. Tad nusprendėme jau keliauti namo.

Augusta Tomenkaitė, 7d

Tolerancijos dienos minėjimas

Lapkričio 16- ąją mini daugelis demokratinių valstybių nuo 1995 metų, kai UNESCO šią dieną paskelbė Tarptautine tolerancijos diena. Tarptautinė istorinio teisingumo komisija inicijuoja šios dienos minėjimą.

Mūsų gimnazija jau keliolika metų prisijungia prie inicijuojamo Tarptautinės tolerancijos dienos minėjimo. Šių metų Tolerancijos simboliu buvo pasiūlytas paukštis.

5-6 klasių mokiniams buvo pasiūlyta Tolerancijos dieną paminėti dalyvaujant akcijoje „Baltas paukštis“. Akcija vyko vidiniame gimnazijos kiemelyje sustojus gyvai į paukščio formą. Su šia akcija mokiniai dalyvavo konkurse „Kūrybiški ir saugūs“, skirtame Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės inicijuotai nacionalinei socialinio saugumo kompanijai „Už saugią Lietuvą“. Lapkričio 16 dienos rytą iškrito sniegas, kuris nuklojo žemę. Mokytojas V. Lukša mielai sutiko Tolerancijos paukštį nufotografuoti nuo gimnazijos stogo. Kartu su mokiniais akcijoje dalyvavo gimnazijos direktorė ir konkurso vertinimo komisija.

Vyresnių klasių mokiniai turėjo galimybę klasių valandėlių metu kartu pažiūrėti filmą apie toleranciją ir diskutuoti ta tema.

Lapkričio 7—16 dienomis gimnazijoje vyko šūkio konkursas, skirtas mokinių saviraiškai ugdyti, asmenybės tobulėjimui bei kryptingam užimtumui skatinti. Pagrindinis konkurso tikslas – garsinti lietuvišką žodį, panaudojant naujas vaikų ir jaunimo lietuvių kalbos pažinimo formas. Konkursui buvo pateikti 32 šūkiai. Paskirta komisija išrinko geriausius šūkius:

„Kiekvieno pažanga yra sėkmė“ – 1a kl.;

„Gyvenimas įvairiaspalvis, nedarykime jo pilko“ – 7d kl.;

„Neskubėk teisti, skubėk suprasti“ – 7c kl.;

„Jei širdy atrasi vietos knygoms, neprireiks leist pinigų pratyboms“ – 8c kl.;

„Kiekvieną dieną po vieną mažą žingsnelį pirmyn“ – 1c kl.;

„Sluoksniuotas tolerancijos pyragas su vitaminu C“ – už kūrybiškumą, minties taiklumą - 6c kl.

Gimnazijos šūkiu išrinktas 1a klasės šūkis „Kiekvieno pažanga yra sėkmė“.

Geriausius šūkius pateikusios klasės buvo apdovanotos knygomis.

Socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė,
geografijos mokytoja Vidmantė Klavaitienė

JAUNŲJŲ LITERATŲ KŪRYBA

Mano gyvenimo odisėja

Kai dar buvau visai maža, gyvenau miške, prie upės. Tai buvo mano vaikystės rojus, kur pildydavosi visi stebuklai, kur susitikdavau nykštukus ir dėl to visai nenustebdavau. Ten draugiškai sutardavo visi žvėreliai, kurie nuolat buvo šalia mūsų. Gyvenome mediniame name, pilname paslapčių ir šnabždesių. Mūsų namelyje kūrenosi krosnis, kuri šildė ir neleido sušalti mūsų širdutėms. Sušilti ateidavo ir visos miško laumės.

Tikiu, tą namelį saugojo naminukas. Jis aplankydavo mane sapnuose, atsinešdavo pasakų skrynelę, ir mes abu klaidžiodavome pasakų labirintais. Jis buvo toks mažas baltapūkis berniukas, labai išdykęs kaip visi maži vaikučiai. Atsikėlusi iš ryto, rasdavau išmėtytus žaisliukus ir knygutes. Šypsodavausi, žinojau, kad tai naminuko išdaigos.

Bet atėjo diena, kai turėjome palikti tuos jaukius namus. Ir prasidėjo mano odisėja... Iškeliavome į pilną pavojų didelį miestą, kur visi pilni nerimo, kur žmogus žmogui piktas ir šaltas. Ten pilna automobilių, kadaise išstūmusių gražuolius arklius. Mašinos teršia tą didelį miestą, kuriame kunigaikštis Gediminas susapnavo sapną, kad čia turi stovėti jo pilis. Tik jis nenumanė, kad po daugelio metų didelės mašinos dundės gatvėmis ir tiltais ir griaus jo pilį. Tas miestas mane baugino. Apsigyvenome nejaukiame bute, kur nebuvo nei krosnies, negyveno ten ir naminukas. Koks naminukas saugos tokius nejaukius namus? Ar tai namai? Daugybė butų, kurie sujungti į vieną didelę dėžę, vadinamą daugiabučiu namu...

Išėjusi į kiemą negalėjau pasikalbėti su medžiais, su upe, pagulėti miško žolėje, jausti samanas po kojomis. Kaip man trūko gaivaus miško oro. Neradau ir miško gėrybių, kurios anksčiau mus džiugino.

Tarp tų namų, tų gatvių ir mašinų gyveno miesto dvasios, kurios slėpdavosi didelių gamyklų kaminuose ir išrūkdavo kartu su dūmais iš jų. Ištrūkusios apgobdavo visą miestą ir sėdavo žmonių širdyse pyktį ir neapykantą, agresiją ir grubumą.

Žmonės tame mieste sirgo. Jie sirgo tamsa. Aš supratau, kad galėčiau grįžti į savo namus, aš turiu nugalėti tą tamsą. Man padėjo širdis. Aš apėjau kliūtis ir gyvenimo laivas mane nunešė į kitą vietą. Į mažą ir jaukų miestelį, apsuptą vandenų. Žinau, kad turiu įveikti daug kliūčių, daug nuveikti, kad sugrįžčiau į savo pirmuosius jaukius namus, kur manęs lauks šunelis ir visas būrys kačių. Miške mane pasitiks voveraitės, lapių šeimyna, ežienė su ežiukais. Žinau, kad man sugrįžus į namus, atšliauš pienuko palakt žalčiukas. Jis ateis tada, kai mano širdis bus nugalėjusi visas kliūtis.

Saulė Rusytė, 6c

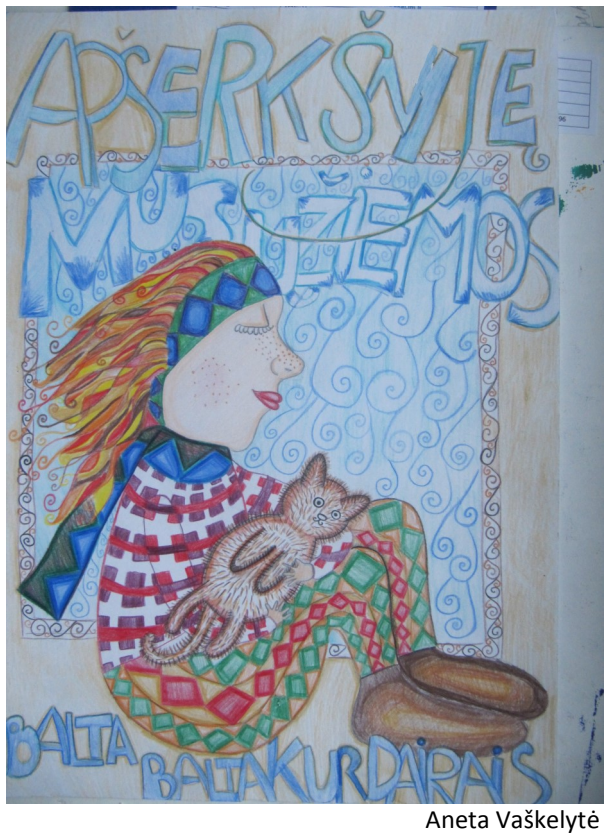

Aneta Vaškelytė

Kalėdų prasmė

Kartą mažame miestelyje gyveno devynmetis Filipas. Nuo dvejų metukų jis augo vaikų namuose. Artėjo Kalėdos. Filipas bandė prisiminti anksčiau išgyventas šiltas, jaukias ir linksmas Kalėdas, tačiau suprato tokių niekada neturėjęs. Jis įsivaizdavo, kad tikros Kalėdos yra tos, kurios švenčiamos su šeima ir giminėmis, kai gauni daugybę dovanų. Tad jis nusprendė išeiti ieškoti Kalėdų.

Vėlų Kūčių vakarą Filipas užsimaukšlino savo šiltą kepurę ir išėjo į miestą. Jis ėjo ilgai ir eidamas stebėdavo pro kiekvieno namo langą, kaip žmonės susėdę prie stalo juokiasi, valgo, bendrauja ir džiaugiasi. Iš pradžių jis juos niekino. „Kur dovanos? Kur visi brangūs daiktai? Jie nežino, kas yra Kalėdos.“ – galvojo jis. Ir staiga, einant pro reklaminį stendą, jo dėmesį patraukė vaikų namų reklama. Toje nuotraukoje buvo pavaizduotas jis, jo draugai, auklėtojai. Jie visi buvo laimingi. Jie gėrė kakavą, valgė sausainius, jų šypsenos nušvietė kambarį. Berniukas buvo pamiršęs, kokios geros buvo Kalėdos jų vaikų namuose ir ne brangūs daiktai ir dovanos buvo svarbiausia. Nėra vertingesnių dalykų už jausmus ir laimę. Tai supratęs Filipas nusprendė grįžti namo.

Kai jis grįžo į kambarį, jo draugai ir auklėtojai pasitiko pražuvėlį, pasakė, kad labai dėl jo jaudinosi ir kad be jo Kalėdos prarastų prasmę.

Gintarė, Urtė, Smiltė, Kotryna G., 7d

Kamilė Baltrūnaitė

Pasaka

Seniai seniai, prieš daug metų, gyveno vienas meškiukas. Jis neturėjo nei namų, nei šeimos. Buvo valkata. Niekas su juo nenorėjo draugauti. Vargšas meškiukas neturėjo kur pernakvoti, buvo alkanas. Kiti meškiukai ir meškiukės iš jo šaipydavosi. Jis keliaudavo iš miesto į miestą, ieškodamas šeimos, kuri jį priglaustų. Jam buvo šalta, nes tuo metu buvo pati šalčiausia žiema istorijoje. Jo kailiukas drebėjo iš šalčio ir buvo purvinas.

Vieną kartą ėjo jis miško takeliu, nors ir nežinojo, kur jis veda. Buvo apsirengęs megztinuką, kurį rado konteineryje ir pasiėmė. Ant kojyčių buvo suplyšusios kojinės. Bet, reikia prisiminti, kad jis turėjo kailį, nors jam vis tiek buvo šalta. Ėjo ėjo ir priėjo didelius krištolo rūmus, prie kurių ganėsi elniai. Pabeldė į duris, kurias atidarė mažas žmogutis. Meškiukas labai nustebo, nes anksčiau nebuvo matęs tokios būtybės. Jie susipažino. Pasirodo, kad ta žmogysta buvo elfas, dirbantis pas patį Kalėdų Senelį! Meškiukas susipažino asmeniškai su juo ir Kalėdų Senelis jam leido dirbti ir gyventi savo rūmuose. Meškiukas aišku sutiko ir labai apsidžiaugė, kad jam daugiau neteks vargo vargti.

Dabar jis yra pats geriausias darbininkas Senelio krištolo rūmuose ir dar ilgai bei laimingai gyvens.

Justina Masiukaitė, 7d

TESTAS

Naujųjų metų
sutikimo tradicijos ir mados

Naujieji metai — didžiausia tradicinė šventė daugelyje valstybių. Metų virsmą dauguma šalių švenčia sausio 1-ąją, tačiau kai kuriuose kraštuose metų pradžią žymi kita data. Skirtingos tautos laikosi nevienodų naujųjų šventimo tradicijų, bet visi tikisi, kad ateinantys metai bus kupini meilės, sveikatos, sėkmės.

1. Naujųjų metų pradžios datą — sausio 1-ąją nustatė Romos imperatorius Julijus Cezaris 46 m. pr. Kr., bet dar daug amžių metų pradžia buvo laikomas kitas mėnuo. Kuris?
   A. Vasaris
   B. Gruodis
   C. Kovas
2. Pasaulis Naujųjų metų sutikimą švenčia ilgiau nei parą. Kur pirmiausia prasideda nauji kalendoriniai metai?
   A. Australijoje
   B. Ramiajame vandenyne esančioje Kalėdų (Kiritimačio) saloje.
   C. Naujojoje Zelandijoje.
3. Kur vėliausiai ateina Naujieji metai?
   A. Į Havajus
   B. Į Braziliją
   C. Į Filipinus
4. Vienoje šalyje daug metų egzistuoja paprotys Naujųjų metų naktį deginti kaliauses. Šis paprotys simbolizuoja visų blogybių, kurios nutiko per praėjusius 12 mėnesių, atsikratymą. Kaliausės išgąsdina ir blogą lemtį. Kurioje šalyje laikomasi tokio papročio?
   A. Kuboje
   B. Ekvadore
   C. Mozambike
5. Julijaus kalendorius buvo netikslus, todėl 1582 m. popiežius Grigalius įvedė patikslintą Grigaliaus kalendorių. Ne visos krikščioniškos šalys jį pradėjo naudoti vienu metu. Katalikiškosios jį priėmė gana greitai, o kai kurios stačiatikių šalys net ir dabar dar laikosi senojo kalendoriaus tradicijų. Rusijoje, Ukrainoje, Baltarusijoje, Bosnijoje ir Hercegovinoje, Makedonijoje, Juodkalnijoje bei Serbijoje Naujieji metai švenčiami ne tik sausio 1-ąją, bet ir dar vieną dieną, kuri žymi metų pradžią pagal Julijaus, arba senojo stiliaus, kalendorių. Kurią dar dieną šiose šalyse švenčiami Naujieji metai?
   A. Sausio 10-ąją
   B. Sausio 6-ąją
   C. Sausio 14-ąją
6. Ispanai Naujųjų metų naktį renkasi pagrindinėse miestų aikštėse ir varpams mušant vidurnaktį stengiasi suvalgyti 12 uogų — po vieną per kiekvieną dūžį. Uogų valgymas pasitinkant Naujuosius garantuoja sėkmę ateinančiais metais. Kurias uogas naujametę naktį valgo ispanai?
   A. Braškes
   B. Vynuoges
   C. Vyšnias
7. Japonijoje sutinkant Naujuosius metus vidurnaktį budistų šventyklose mušamas gongas. Taip siekiama nuo žmonių atbaidyti jų nuodėmes ir silpnybes. Vienas gongo dūžis — viena nuodėmė ar silpnybė. Kiek kartų mušamas gongas?
   A. 108
   B. 10
   C. 77.

Kamilė Balltrūnaitė

Gintautė Čirbaitė

Senolių prietarai

* Senovės lietuviai tikėjo, kad Kūčių naktį lygiai vidurnaktį gyvuliai ima kalbėti žmonių kalba. Tik labai pavojinga jų pokalbio klausytis, nes galite nugirsti savo mirties datą.
* Geras ženklas Kūčių vakarą grįžtant iš bažnyčios į pusnį įvirsti – bus geras derlius.
* Pakilus nuo Kūčių stalo, maistas paliekamas ant jo pernakt, kad mirusių artimųjų vėlės galėtų pasivaišinti.
* Jeigu Kūčių naktį dangus giedras ir žvaigždėtas, bus geri metai.
* Kokia buvo Naujųjų metų diena, tokie bus ateinantys metai. Todėl šią dieną būtina linksmintis, nesipykti, nesiskolinti ir kitiems neskolinti, nes galite savo laimę atiduoti.
* Mūsų protėviai tikėjo, kad iki Naujųjų būtina pabaigti visus darbus, nes paskutinę metų naktį namus lanko raganos ir apsistoja tuose, kuriuose randa nebaigtų darbų.
* Jei prieš Naujuosius duosite išmaldos elgetoms, kitais metais patiems tikrai neteks elgetauti.
* Jei per Naujuosius pabučiuosite vyrą su ūsais, kitais metais būtinai ištekėsite.
* Laukiant Naujųjų, labai svarbu neužmigti iki vidurnakčio, nes galima savo laimę pramiegoti.
* Naujųjų metų rytą svarbu, ką pirmą sutiksite: jei kunigą – galite numirti, gydytoją – susirgti, elgetą – laukia vargas ir skurdas, pirklį – turtas ir laimė.
* Jei pirmąją metų dieną į svečius užsuka moteris, bus nelaimingi metai, jei vyras – laimingi.
* Jei norite visus metus gražiai atrodyti, pirmą Naujųjų metų dieną apsivilkite kokį nors naują drabužį.
* Koks oras per Naujuosius – tokie bus visi metai. Jei per Naujuosius šąla, per Velykas bus šilta. Jei sninga ir pusto, bus derlingi metai.

Informacija paimta iš leidinio „Ji“

Kalėdiniai imbieriniai meduoliukai

100 g rudojo cukraus,
100 g baltojo cukraus,
100 g medaus,
75 ml vandens,
100 g sviesto,
1 šaukštelis kepimo miltelių,
500 g miltų,
1 šaukštas cinamono,
1 šaukštas malto imbiero,
1 šaukštas maltų kardamonų.

2b kepimo procese

Glaistas puošimui:
230 g cukraus pudros, 1 kiaušinio baltymas, 1 arbatinis šaukštelis citrinos sulčių.

PASITIKRINKIT TESTO ATSAKYMUS:
1—C, 2—B, 3—A, 4—B, 5—C, 6—B, 7—A.

Redakcija: Alicija Šavareikaitė, Augusta Tomenkaitė, Justina Masiukaitė, Kamilė Baltrūnaitė.
„Klaustuko“ *vadovės* — Ernesta Galdikienė ir Elena Lenkauskienė
Maketavo Irena Levanavičienė